यः कुलाभिज्ञनाचारैरतिशुद्धः प्रतापवान् ।
धार्मिको नीतिकुशलः स स्वामी युज्यते भुवि ॥ १ ॥

अपरं च पश्य ।

राज्ञानं प्रथमं विन्देत्ततो भार्यां ततो धनं ।
राजन्यसति लोकेऽस्मिन्कुतो भार्या कुतो धनं ॥ २ ॥

अन्यच्च ।

पर्जन्य इव भूतानामाधारः पृथिवीपतिः ।
विकलेऽपि हि पर्जन्ये जीव्यते न तु भूपतौ ॥ ३ ॥

किं च ।

नियतविषयवर्ती प्रायशो दण्डयोगा-
ज्जगति परवशेऽस्मिन्दुर्लभः साधुवृत्तः ।
कृशमतिविकलं वा व्याधितं बाधनं वा
पतिमपि कुलनारी दण्डभीत्याभ्युपैति ॥ ४ ॥

तथथा लग्नवेला न चलति । तथा कृत्वा सत्वरमागम्यतां देवेन । इत्युक्त्वोत्थाय जम्बुकश्चलितः । ततोऽसौ राज्यलोभाकृष्टः कर्पूरतिलकः शृगालवर्त्मना धावन्महापङ्के निमग्नः । हस्तिनोक्तं । सखे शृगाल । किमधुना विधेयं । महापङ्के पतितोऽहं । शृगालेन विहस्योक्तं । देव । मम पुच्छे करावलम्बनं कृत्वोत्तिष्ठ । यस्य वचसि त्वया विश्वासः कृतः । तस्य फलमेतद् तथा कृतं ।

यदि सत्संगरहितो भविष्यसि भविष्यसि ।
तदासज्जनगोष्ठीषु पतिष्यसि पतिष्यसि ॥ ५ ॥

ततो महापङ्कनिमग्नो हस्ती शृगालैर्भक्षितः । अतोऽहं ब्रवीमि ।

उपायेन हि यच्छक्यं न तच्छक्यं पराक्रमैः ।
शृगालेन हतो हस्ती गच्छता पङ्कवर्त्मना ॥ ६ ॥